

Balassagyarmati Törvényszék

9.B.162/2021/28. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2022. április 20. és 2022. április 26. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2020. december 7. napjától 2020. december 9. napjáig őrizetben, 2020. december 10. napjától bünygyi felügyelet hatálya alatt álló

Terhelt1 vádlott – aki helység1ban született, 1981. február 23. napján, anyja neve: egyéb1, magyar állampolgár, szig. szám: egyéb2, Cím1 szám alatti lakos –

b ű n ő s

– testi sértés büntetében [Btk. 164. § (3) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulata].

Ezért őt a bíróság 4 (négy) szabadságvesztésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által őrizetben és bünygyi felügyeletben töltött időt akként számítja be, hogy a 2020. december 7. napjától 2020. december 9. napjáig őrizetben töltött idő vonatkozásában 1 (egy) nap őrizetben töltött idő 1 (egy) napi szabadságvesztésnek, míg a 2020. december 10. napjától a mai napig bünygyi felügyeletben töltött idő vonatkozásában 4 (négy) napi bünygyi felügyeletben töltött idő 1 (egy) napi szabadságvesztésnek felel meg.

Az eljárás során lefoglalt és a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.82/2021. szám alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszünteti és az 1-2. szám alatti bűnjelet tanúl sértettnek, a 3. és 8-10. szám alatti bűnjeleket Terhelt1 vádlottnak rendeli kiadni, míg a 4. szám alatti bűnjelet elkobozza.

Az eljárás során felmerült 299.233.- (kettőszázkilencvenkilencezer-kettőszázharminchárom) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni az állam javára a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására

I n d o k o l á s

VÁD:

[1] A Nógrád Megyei Főügyészség B.359/2020/47.BTÖ. számú vádiratában Terhelt1 vádlottal szemben a Btk. 164. § (3) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt emelt vádat.

SZEMÉLYI RÉSZ:

[2] Terhelt1 nőtlen családi állapotú, kiskorú gyermeke nincs, szakmunkásképzőt végzett, havi jövedelme 78.000.- forint, vagyontalan.

Büntetve volt:

- a Balassagyarmati Városi Bíróság 12.Fk.417/2009/28. számú határozatával - mely a Nógrád Megyei Bíróság 4.Fkf.156/2010/4. számú határozatával 2010. november 17. napján emelkedett jogerőre – rablás büntette miatt 5 év fegyházbüntetésre ítélte;

- a Balassagyarmati Városi Bíróság 12.Fk.189/2010/30. számú határozatával – mely a Balassagyarmati Törvényszék 3.Fkf.134/2011/7. számú határozatával 2012. január 18. napján jogerős – lopás büntette miatt 2 év börtönbüntetésre ítélte;

- e két határozatot a Balassagyarmati Városi Bíróság 12.Bk.90/2012/2. számú határozatával – mely a Balassagyarmati Törvényszék 3.Bkf.101/2012/2. számú határozatával 2012. április 18. napján jogerős – összbüntetésbe foglalta. Az összbüntetés tartamát 5 év 10 hónap fegyházbüntetésben állapította meg;

- a Pásztói Járásbíróság Fk.68/2016/7. számú határozatával lopás büntette miatt 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A határozat jogereje 2016. november 14.;

- a helységi Járásbíróság 4.Bpk.67/2017/2. számú határozatával hatóság félrevezetésének vétsége miatt - mely 2017. április 24. napján jogerős – 180 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. A közérdekű munka büntetést a Balassagyarmati Törvényszék bv. bírója Bv.418/2017/12. számú határozatával 45 nap szabadságvesztésre átváltoztatta;

- a helységi Járásbíróság 4.B.33/2020/27. számú 2020. szeptember 30-án jogerős határozatával garázdaság vétsége miatt 120 óra közérdekű munka büntetésre ítélte.

[3] Terhelt1 vádlott az elmeműködés kóros állapotában, enyhe fokú gyengeelméjűségben és skizoid disszociális személyiségzavarban szenved, mely a bűncselekménye vonatkozásában nem minősül beszámítási képességet korlátozó mértékűnek.

TÉNYÁLLÁS:

[4] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az alábbi tényállást állapította meg a törvényszék:

[5] Terhelt1 vádlott szívességi ingatlan használoként helységi külterületi részén a 19/138. hrsz. alatti zártkerti ingatlanban élt 2020.decemberében.

[6] 2020. december 5-én az esti órákban, 18 óra 30 perc körüli időben ezen ingatlan mellett haladt el tanú1 szlovák állampolgár ittas állapotban, útban az általa egyéb érdekeltől szintén szívességi lakáshasználoként igénybe vett ingatlan felé. Emiatt a Terhelt1 vádlott által használt ingatlanon tartózkodó kutya megugatta őt, melynek hatására az ittas állapotban lévő vádlott is kijött a házból és az ingatlanon belül tartózkodó Terhelt1 vádlott és az ingatlan kerítése mellett kívül tartózkodó tanú1 sértett szóváltásba keveredtek. A szóváltás nyomán tanú1 sértett a kerítésen keresztül arcon ütötte Terhelt1 vádlottat, aki ezt viszonzva a kerítés közelében elfekvő, általa ekkor kézbe vett bottal a kerítésen átnyúlva fejen ütötte tanú1ot. Ezt követően a sértett tovább haladt az ingatlantól, míg Terhelt1 vádlott értesítette telefonon szállásadóit, tanú3et és élettársát tanú4t, akik rövid időn belül a helyszínre érkeztek autóval.

[7] tanú3 a sértett megkeresésére indult, míg tanú2 az ingatlan kapuját kinyitva lehetővé tette, hogy Terhelt1 vádlott az ingatlanról kijusson. Ezalatt tanú3 megtalálta tanú1 sértettet, akin számonkérte a korábban történeteket, illetve felszólította a sértettet, hogy kérjen bocsánatot Terhelt1től. Ennek érdekében mindketten visszaindultak Terhelt1 vádlott által használt ingatlan irányába. Útközben szembe találkoztak Terhelt1 vádlottal, aki az ismeretlen

körülmények között földre került tanú1 sértettbe testszerte, többször belerúgott. A további bántalmazást tanú3 megakadályozta úgy, hogy Terhelt1 vádlottat elhúzta tanú1-től.

Ezalatt tanú2 értesítette a rendőrséget, azonban e beszélgetés eredményeként a rendőrség a helyszínre nem ment ki, mert a helyszínen lévők úgy nyilatkoztak megoldják a problémát.

A helyszínen mindeközben megjelent tanú5 és tanú6 is, akiket tanú2 értesített az eseményekről, mert arra gyanakodtak, hogy tanú1 az a személy, aki a környéken korábban bekövetkezett lopásokat elkövette. Miután a helyszínen tartózkodó hat személy az eseményeket megtárgyalta, Terhelt1 vádlott és tanú1 sértett az általuk használt ingatlanba távoztak, míg tanú3, tanú2, tanú5 és tanú7 elhagyták a helyszínt és visszatértek helység1-ba.

A jelenlévőknek tanú1 sértett úgy nyilatkozott, hogy nincs szüksége mentőre, orvosi ellátásra annak ellenére, hogy az arca vérzett.

tanú1 az éjszaka folyamán azonban a korábbiakkal ellentétben arra ébredt, hogy nagyon fáj a hasa, véres a vizelete és halálfélelme van. Ezért felhívta egyéb érdekelt1-t és kérte, hogy számára hívjon orvosi segítséget, mentőt. Ezt meg is tette egyéb érdekelt1, de egyúttal feleségével együtt a helyszínre indultak. Az ingatlanban ott találták tanú1-et erős fájdalmak közepette. Ezért autójukba ültetve a sértettet elindultak a kórházba, ugyanakkor időközben szembe találkoztak a mentővel, akik átvették a sértett ellátását és őt a helység1-i kórházba szállították.

[8] tanú1 sértett a Terhelt1 vádlott bántalmazása következtében az orr kisebb zúzódását, jobb oldalának kisebb felszíni hámsérüléseit, a jobb felső ajak lencsényi felszínes hámsérülését, a lép alsó harmadában 3,5 cm átmérőjű állomány zúzódását, a léptoknak a lép alsó széle mentén vérömleny kialakulásával járó 1,5 cm hosszú, zezzugos lefutású repedését, a bal vese felső harmada elülső felszínének nagy kiterjedésű vérömleny kialakulásával járó, mélyen az állományban terjedő repedését, a bal vese középső harmada hátsó felszínének a repedését szenvedte el, a repedés körüli vérömleny kialakulásával. A lép és vese sérülése 8 napon túl gyógyulnak és a kialakuló nagyobb mennyiségű heveny belső vérvesztés miatt közvetett életveszélyes sérülésnek felelt meg, melynek tényleges gyógytartama 6-10 hétre volt tehető. Az elszenvedett orrsérülés önmagában 8 napon belül gyógyuló sérülés.

BIZONYÍTÉKOK ÉRTÉKELÉSE:

[9] A bíróság a tényállás felderítése érdekében az alábbi bizonyítási eljárást folytatta le:

[10] Kihallgatta a vádlottat és a bizonyítási eljárás anyagává tette tárgyaláson történt felolvasással a vádlott nyomozati vallomásait.

[11] Tanúként kihallgatta tanú2 és tanú3 tanúkat, valamint felolvasta a tárgyaláson tanú1 tanú vallomását, mert meghallgatása ismeretlen helyen tartózkodása miatt nem volt lehetséges. A Be. 531.§ alapján felolvasta egyéb érdekelt1, egyéb érdekelt1né, tanú7 és tanú5 nyomozati szakaszban készült tanúvallomásaikról szóló jegyzőkönyvet, elmeorvosszakértői véleményt, erkölcsi bizonyítványt, orvosi látletet és szakértői véleményt és az egyéb okiratok lényegét ismertette.

[12] A törvényszék a tényállás megállapítása során a senki által nem támadott bizonyítékokat ítélezése alapjául elfogadta, így a vádlott személyi körülményeire, büntetettségre vonatkozó adatokat, valamint orvosszakértői véleményeket.

[13] Terhelt1 vádlott és a sértett tanú1 vallomása a tekintetben egybecsengett, hogy közöttük konfliktus alakult ki a bántalmazást megelőzően, amelynek során tanú1 a kerítésen kívül, míg Terhelt1 azon belül tartózkodott. A feltárható bizonyítékok alapján csak annyi volt megállapítható, hogy tanú1 elérte és egy alkalommal legalább arcon ütötte Terhelt1t, míg Terhelt1 a kerítésen átnyúlva egy bottal megütötte a sértettet. Az, hogy Terhelt1 orra a sértett bántalmazása miatt tört-e el, ez nem volt megállapítható, ezért is módosította az ügyészség a vádirati tényállást.

[14] Terhelt1 vádlott és tanú2, valamint tanú3 tanúk vallomása szintén egybecsengett a tekintetben, hogy az utóbbi két személy a vádlott telefonhívása alapján érkezett a helyszínre, és Terhelt1 vádlott akkor tudott kijönni a körbekerített ingatlanról, amikor tanú2 a kaput kinyitotta számára. Ezt követően azonban Terhelt1 vádlott azt állította és ezzel védekezett, hogy ő nem okozott olyan súlyos sérülést tanú1nak, mint ami a vádiratban szerepel, mert ő mindössze két alkalommal rúgta fejbe a sértettet.

[15] tanú1 sértett nyomozás során történt első meghallgatása alkalmával azt állította: hogy három férfi érkezett hozzá és azt vallotta: „össze-vissza rugdostak a fejemen, hasamon, lábamon, éppen, ahol értek”. (Nyom. ir. 137. oldal)

Ezt követően történt folytatólagos tanú meghallgatásakor már azt vallotta, hogy nem emlékszik, hogy hány ember rugdosta őt, amikor a földre került, csak annyira emlékezett határozottan, hogy három férfi és egy nő állt a közelében, amikor már abbamaradt a bántalmazás. (Nyom. ir. 166. oldal)

[16] tanú2 és tanú3 tanúk mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson azonos módon vallottak az eseményeknek erről a részéről. Eszerint, amikor Terhelt1 kiszaladt az ingatlanról és tanú1, illetve tanú3hoz ért, az éppen ekkor földön fekvő tanú1ot többször megrúgta. A rúgások számára egyikőjük sem emlékezett pontosan, azt viszont azonos módon adták elő,

hogy Terhelt1 a bántalmazást oly módon hagyta abba, hogy tanú3 Terhelt1t a testén megragadva eltolta, elhúzta tanú1 közeléből. Valamennyi jelenlévő személy azonos módon nyilatkozott a tekintetben, hogy az eseményeket követően tanú1 saját lábán távozott a helyszínről, nem kért orvosi segítséget. Az ezt követően, de még azonos éjszaka során bekövetkezett állapotromlásával kapcsolatos adatok pedig megegyeznek tanú1, illetve egyéb érdekelt1, egyéb érdekelt1né vallomásával, valamint az orvosi iratokkal.

[17] Mindezek alapján annak a ténynek az eldöntése vált szükségessé, hogy tanú1 valamennyi sérülése 2020. december 5-én 18 óra 30 perc körüli időt követően a tényállásban megjelölt eseménysor alapján keletkezett-e, illetve, hogy azokat Terhelt1 okozta-e.

A feltárt bizonyítékok alapján, az időbeli közelség miatt a bíróság azt állapította meg, hogy a sértett tanú1 valamennyi sérülése ennek eseménynek a során keletkezett, arra nem merült fel adat, hogy bárki más bántalmazta volna a sértettet, vagy más módon keletkeztek volna a sérülései. A tényállásbeli időpont, illetve a sértettnek a mentők általi kórházba szállítása között nem telt el olyan hosszú idő, amely alapján feltételezni lehetne, hogy a sértettet másutt érte olyan fizikai behatás, amely a tényállásban rögzített sérüléseit eredményezte volna.

[18] A bántalmazó személyével kapcsolatban pedig Terhelt1 vádlott, tanú1 sértett tanú, tanú2 és tanú3 tanúk vallomásait és az orvosszakértői véleményt összevetve az állapítható meg, hogy Terhelt1 vádlott védekezése nem fogadható el, mert azt a tanúvallomások és az orvosszakértői vélemény kizárja. Terhelt1 vádlott ugyanis azt állította, hogy kétszer rúgta fejbe a sértettet, azonban ezzel ellentétesen vallotta két tanú és a sértett is, hogy több rúgás érte. Ugyanakkor az orvosszakértő kizárta, hogy a sértett fejbe rúgása esetén rajta látható sérülés ne keletkezett volna, az orvosi iratok alapján pedig az állapítható meg, hogy a sértett arcán, fejének más részén súlyos sérülést nem találtak az őt ellátó orvosok. Ebből következik, hogy Terhelt1 vádlott bizonyosan nem a fejét találta el a sértettnek, azzal a két rúgással, amelynek elkövetését ő maga is beismerte. A sértett sem tudta pontosan meghatározni, hogy ki rúgta meg őt és hányszor (ez nem is várható el), csak annyit állított bizonyosan, hogy több személy állt körülötte, amikor a bántalmazás befejeződött. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy amennyiben a vádlott által is elismert két rúgás nem a fejét érte a sértettnek, hanem más testrészét, ezek a rúgások okozhatták a közvetett életveszélyes sérüléseket, úgy mint a lép és vese tényállásban rögzített sérülései. Ezek a rúgások és sérülések ráadásul nem azonnali tünetekkel és látható vérzéssel járnak, hanem ahogy azt a sértett is előadta, egy bizonyos eltelt időt követően hasi fájdalom és véres vizelet formájában jelentkeztek a sértettnél.

[19] Minthogy valamennyi bizonyíték a vádlott védekezésével szemben a vádirati tényállást támasztja alá, ezért a bíróság a Terhelt1 vádlott védekezését nem fogadta el, hanem azt állapította meg, hogy a vádlott test szerte több helyen megrúgta a sértettet és ezzel közvetett életveszélyes sérülést okozott, melynek részleteit a tényállásban rögzítette.

E cselekményével a vádlott a Btk. 164. § (3) bekezdésébe ütköző és (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetettét valósította meg.

[20] A büntetés kiszabása során a bíróság súlyosító körülményként értékelte az élet- és testi épség elleni bűncselekmények helyi- és országos elszaporodottságát, a vádlott büntetett előéletét és az elkövetéskori ittas állapotát.

Egyúttal enyhítő körülményként vette figyelembe a vádlott részbeni beismerését, a beszámítási képességet nem érintő kóros elmeállapotát, azaz enyhefokú gyengeelméjűségét, skizoid disszociális személyiségzavarát, valamint a sértett közrehatását a konfliktus kialakulásában.

[21] Mindezeket figyelembe véve a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjára – börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte a vádlottat, valamint a Btk. 61. §-a alapján - mivel méltatlan arra – a közügyek gyakorlásától eltiltotta. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 92. §-a alapján számította be az előzetes fogvatartás teljes időtartamát. A Btk. 38. § (1) és (2) bekezdés alapján döntött a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről és időpontjáról. Az eljárás során lefoglalt során bűnjelek tekintetében a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján, valamint a Be. 321. § (1) bekezdése alapján döntött, míg a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelembe véve a lefoglalt botot elkobozta. Az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezte, tekintettel arra, hogy az eljárás eredményeként a bíróság a vádlott bűnösségét megállapította.

Balassagyarmat, 2022. április 26.

Lászlóné dr. Verebélyi Edina s.k.

bíró